

A gyermekek által saját magukról készített online szexuális bántalmazást ábrázoló tartalmak vizsgálatával kapcsolatos kihívások¹

Challenges in investigating self-generated online child sexual abuse material

Meggyesfalvi Boglárka

kriminológus
Eötvös Loránd Tudományegyetem,
Állam- és Jogtudományi Kar
meggyesfalvi.b@gmail.com

Absztrakt

Cél: A tanulmány általános célja, hogy elősegítse a gyermekek online szexuális viselkedésének szélesebb körű megértését azáltal, hogy feltárja azokat a főbb kihívásokat, amelyekkel a bűnüldöző szervek szembesülnek a fiatalok által készített szexuális jellegű digitális tartalmak, például fényképek, videók, chat-üzenetek vizsgálata során.

Módszertan: A kutatás elsősorban tudományos szakirodalmat, szakpolitikai dokumentumokat, jogi forrásokat és statisztikai adatokat tekint át és elemez. A vizsgált területek közé tartozik a saját készítésű online szexuális gyermekbántalmazási tartalmak növekvő elterjedtsége; a gyermekek közötti kortárs kapcsolatok hatása a digitális szexuális tartalmak előállítására, valamint az, hogy az online szexuális tartalmak kereskedelmi célú létrehozása és a digitális technológiák fejlődése hogyan növeli a nyomozási feladatok komplexitását és dilemmáit.

Megállapítások: A tanulmány megállapításai rávilágítanak arra, hogy a bűnüldöző szervek egyedül nem lesznek képesek kezelni azokat a kihívásokat, amelyeket a gyermekek szexuális kizsákmányolásával kapcsolatos online bűncselekmények jelentenek a társadalom, és különösen a gyermekek számára. Világos szakmai iránymutatásokra van szükség ahhoz, hogy különbséget lehessen tenni

¹ Magyar nyelvű utánközlés. Jelen cikk angol változata megjelent a Belügyi Szemle 2024. évi 2. számában. DOI link: <https://doi.org/10.38146/BSZ.2024.2.8>

a gyermekek káros és egészséges online szexuális viselkedése között, és naprakész tudásra arról, hogyan kerülhető el a gyermekek áldozattá válása.

Érték: A tanulmány elősegíti a gyermekekről saját maguk által készített explicit anyagok összetett jelenségének árnyaltabb megértését, amely jelenség gyakran a kortárs kapcsolatok, az anyagi nélkülözés és a technológiai fejlődés szélesebb társadalmi kérdésköreivel függ össze. Ennek eredményeképpen remélhetőleg hatékonyabban meg lehet védeni a fiatalokat, például azáltal, hogy felismerhetővé válik a különbség a serdülők egészséges és káros online szexuális viselkedésformái között. Az erőforrások prioritizálásával a hatósági beavatkozások azokra az esetekre korlátozódhatnak, amikor ezekre szükség van, elkerülve gyermekek szükségtelen kriminalizálását.

Kulcsszavak: gyermekek online szexuális bántalmazása, saját készítésű szexuális tartalmak, online szexualitás, gyermekekkel szembeni online szexuális visszaélések felderítése

Abstract

Aim: The overall aim of this paper is to offer a greater understanding of the context of children's online sexual behaviour through exploring what are some of the main challenges the police encounter when investigating digital content of a sexual nature produced by young people, such as photographs, videos and chat messages.

Methodology: The research is primarily reviewing and analysing academic literature, policy papers, legal sources and statistical data. The main areas examined include the increasing prevalence of self-generated child sexual abuse material (CSAM), how contemporary peer-to-peer relations amongst children impact the self-production of sexual material, and how creating sexual content online for commercial reasons and the development of digital technologies add to the complexity and ambiguities of investigations.

Findings: Findings in this paper highlight that law enforcement alone will not be able to manage all the challenges that online child sexual abuse crimes imply on society and children in particular. They will need clear guidelines to differentiate between children's harmful and healthy online sexual behaviour and up-to-date knowledge on how to avoid the unnecessary victimisation of children.

Value: This paper promotes a more nuanced understanding of the complex phenomenon of children self-generating explicit content, which is often embedded within wider societal issues of peer-to-peer relations, financial deprivation and technological advancement. As a result, we will be able to better protect young people, distinguishing between adolescents' healthy and harmful online

sexual behaviours, so resources can be prioritised and interventions carried out when authority is needed, avoiding the unnecessary criminalisation of children.

Keywords: online child sexual abuse, self-generated sexual material, online sexuality, policing online child sexual abuse

Bevezetés

Miközben a gyerekek soha nem látott módokon kerülnek kapcsolatba a folyamatosan fejlődő és változó új digitális technológiákkal, a bűnüldöző szervek számára egyre nagyobb kihívást és korábban nem tapasztalt dilemmákat okoz a gyermekekkel szembeni online szexuális visszaélések felderítése, kivizsgálása és kezelése. Az online térben megjelenő új, vonzó szórakozási, információs és kommunikációs lehetőségek – például a valós idejű közösségi játékot lehetővé tevő felületek, vagy azok a chat alkalmazások, melyek ismeretlenekkel biztosítanak 0–24 órában a világ bármely pontjáról ismerkedési alkalmakat – a tanulás és a kikapcsolódás mellett új bűncselekményi elkövetési módokat és káros magatartásformákat is lehetővé tettek, különösen az életkori sajátosságokból adódóan sebezhetőbb kisgyermekes esetében.

Az újkori bűnelkövetési formák közül is kiemelt figyelem irányul a gyermekek ellen az online térben elkövetett nemi élet szabadsága és a nemi erkölcs elleni bűncselekményekre, melyek hatékony kezelése a rendőrség számára a kezdetektől világszerte nehézségekbe ütközik. Az egyik nehézséget a gyermekek online szexuális bántalmazásával kapcsolatos, bizonyítékként szolgáló tartalmak felkutatása és begyűjtése jelenti, mivel ezek gyakran peer-to-peer² elkövetői hálózatok által kezelt, rejtett weboldalakon (a dark weben) vannak tárolva (URL1; Davidson et al., 2016). További kihívásokat teremt az eljárások költség-, speciális eszköz- és időigényes volta (Martellozzo, 2013), az áldozatok és az elkövetők sokasága (Wager et al., 2018), illetve, hogy a gyermekeket érintő online szexuális bűncselekmények jelentős része transznacionális jellegű, ezért számos hatóságot és jogszabályt érint (Yar & Steinmetz, 2019; Davidson et al., 2016; Martellozzo, 2013). Szintén a gyermekek elleni online szexuális bűncselekmények vizsgálatának kihívásait, összetettségét fokozó helyzeti elem, amikor a kiskorúak készítenek és osztanak meg saját magukról intim tartalmakat, ami azt eredményezheti, hogy jogi szempontból potenciálisan bűnelkövetőnek tekinthetik őket.

---

2 Egyenrangú, számítógépek közötti közvetlen kapcsolatot lehetővé tevő hálózatok.

Jelen tanulmány törekszik annak feltárására, hogy a gyermekeket kriminalizáló felfogás megfelelő-e, illetve hogy milyen szempontok alapján lehetne meghatározni a kiskorúak saját magukról készített szexuális tartalmainak kezelésével kapcsolatos magatartások büncselekményi jellegét. A tanulmány általános célja továbbá, hogy elősegítse a gyermekek online szexuális viselkedésének szélesebb körű megértését azáltal, hogy feltárja azokat a főbb kihívásokat, amelyekkel a bűnüldöző szervek szembesülnek a fiatalok által készített szexuális jellegű digitális tartalmak vizsgálata során. A vizsgált területek közé tartozik a saját készítésű online szexuális gyermekbántalmazási tartalmak növekvő elterjedtsége, a gyermekek közötti kortárs kapcsolatok hatása a szexuális jellegű digitális tartalmak előállítására, valamint az, hogy ezen tartalmak kereskedelmi célú létrehozása és a digitális technológiák fejlődése hogyan növeli a nyomozási feladatok komplexitását és dilemmáit.

A gyermekekkel szembeni online szexuális visszaélések elleni fellépés

Az Európai Bizottság állásfoglalása szerint a biztonságos, védett és megbízható digitális környezet az Európai Unió egyik sarokköve, ezért a tagországoknak maradéktalanul elkötelezettnek kell lenniük amellett, hogy az átalakuló, egyre nagyobb arányban digitalizálódó világban állami és nemzetközi erőfeszítések révén is támogassák a gyermekek védelmét, online szerepvállalását és jogaik tiszteletét³. Az online térben, főleg a népszerű közösségi médiaplatformokon, a gyermekekre leselkedő egyik legnagyobb veszélyt a szexuális kizsákmányolásra törekvő bűnelkövetők jelentik.

A brit Nemzeti Bűnüldözési Ügynökség definíciója szerint a gyermekek szexuális bántalmazása (CSA) „*gyermek kényszerítése vagy csábítása arra, hogy szexuális tevékenységben vegyen részt, függetlenül attól, hogy a gyermek tudatában van-e annak, hogy mi történik, beleértve olyan tevékenységeket, mint a gyermekek bevonása vizuális szexuális tartalmak nézésébe vagy előállításába, szexuális tevékenységek megfigyelésébe, gyermekek szexuálisan nem megfelelő viselkedésre való ösztönzése, vagy a gyermek felkészítése, behálózása ilyen bántalmazásra*” (URL4). Magyarországon a hatályos 2012. évi C. törvény a Büntető Törvénykönyvről⁴ 204-es szakasza szabályozza a gyermekpornog-

---

3 Európai Bizottság COM (2022) 212 final. Digitális évtized a gyermekek és az ifjúság számára: a gyermekbarát internetre (BIK+) vonatkozó új európai stratégia.

4 2012. évi C. törvény a Büntető Törvénykönyvről.

ráfia tényállását, eszerint büntetendő, aki tizennyolcadik életévét be nem töltött személyt ábrázoló pornográf felvételt megszerez vagy tart, kínál, átad vagy hozzáférhetővé tesz, készít, forgalomba hoz, azzal kereskedik, illetve ilyen felvételt a nagy nyilvánosság számára hozzáférhetővé tesz, vagy ezen cselekmények megvalósulását elősegíti vagy támogatja.

A gyermekek szexuális bántalmazása történhet online, vagy a fizikai világban, vagy mindkét térben egyszerre. A gyermekekre gyakorolt következmények mindkét esetben károsak és hosszú távúak. Az áldozatoknál súlyos mentális egészségügyi problémák léphetnek fel, például szorongás, érzelmi zavar, súlyos depresszió, poszttraumás stressz-szindróma, valamint az általános népességben tapasztaltaknál lényegesen nagyobb arányban alakulhat ki náluk öngyilkossági hajlam és kábítószerrel való visszaélési probléma (Fisher et al., 2017).

Martellozzo (2013) szerint figyelmet kell fordítani arra, hogy a fizikai kontaktussal nem járó online bántalmazás nem „kisebb” probléma a kontaktuális bűncselekményekhez képest, mivel a negatív hatások ugyanolyan romboló hatásúak és traumatikusak lehetnek, és az áldozatok felnőttkorában is folytatódhatnak. Feltételezhető, hogy a kiskorúak szexuális bántalmazásának egyes, online térhez kötött aspektusai még tartósabb veszélyt is jelenthetnek az egészségükre és életkilátásaikra nézve. Például az online megosztott, saját készítésű szexuális gyermekbántalmazási tartalmak esetében ezen anyagok vég nélkül elérhetőek maradhatnak azáltal, hogy a célszemélyek vagy más online bűnelkövetők a megszerzést követően elmentik azokat személyi számítógépeikre, és a peer-to-peer hálózatokon keresztül bármikor újraoszthatóvá teszik. Ennek a veszélye annyira megnövekedett az elmúlt években, hogy a jelenséget az Europol legutóbbi IOCTA (Internet Organised Crime Threat Assessment – A szervezett bűnözés internetes fenyegetését vizsgáló) jelentésében (2021) az egyik legjelentősebb globális online fenyegetésként azonosította. A szexuális bántalmazási tartalmakat saját kezűleg létrehozó fiatal áldozatokban a tudat, hogy intim testrészeiknek vagy szexuális tevékenységeiknek széles körben elérhető vizuális ábrázolása talán soha nem törölhető teljesen, illetve nem akadályozható meg, hogy ezeket az anyagokat a kiberbűnözők tovább használják, komoly negatív következményekkel járhat, hosszú távú szégyenérzetet és bűntudatot kelthet, ráadásul elképzelhető, hogy mások is őket hibáztatják, s mindez potenciálisan folyamatos retraumatizálódáshoz és ismételt áldozattá váláshoz vezethet (Europol, 2020; Ringrose et al., 2021; URL6).

Az áldozatok védelme és a károk enyhítése érdekében a bűnüldöző szervek feladata, hogy gyorsan és hatékonyan felderítsék, kivizsgálják és beavatkozzanak a gyermekek online szexuális bántalmazásával járó ügyekbe, különösen azért, mivel az áldozatokra ezek a pszichológiai fejlődés kritikus időszakában

vannak hatással (Martellozzo, 2013). Az ilyen ügyek megfelelő és mielőbbi kezelésének elmulasztása a negatív következmények elhúzódását és fokozódását eredményezheti. A világviszonylatban ezen a területen jogalkotási és rendészeti téren vezető szerepet betöltő brit rendőrség is igyekszik több erőforrástallokálni ezekre az esetekre. Ennek eredményeképpen az Egyesült Királyságban a gyermekek online szexuális bántalmazásával kapcsolatos letartóztatások száma 2020-ban éves szinten 50%-os növekedést mutatott, amely összesen 7212 letartóztatott bűnelkövetőt és 8329 közvetlenül megvédett gyermeket érintett (URL2). Nem lebecsülve a brit rendőrség hatalmas erőfeszítéseit és előrelépéseit, fontos kiemelni, hogy ezek a számok a probléma mértékéhez képest alacsonynak tűnhetnek, és azt sugallhatják, hogy a bűnüldöző szervek önmagukban nem alkalmasak vagy képesek kezelni a gyermekek online szexuális bántalmazásával kapcsolatos társadalmi szintű problémákat, és különösen a fiatalok jóléte szempontjából jelentős kihívásokat.

A saját készítésű online szexuális gyermekbántalmazási tartalmak

Az Ofsted (Office for Standards in Education – Oktatási Standardok Hivatala) által 32 iskolában 900 gyermek részvételével végzett 2021-es kutatás azt jelezte, hogy a gyermekek online szexuális bántalmazásának elterjedtsége ijesztően magas, és bár ezt a szakemberek jellemzően alábecsülik, a fiatalok többségét érinti. Ugyanez a kutatás megállapította, hogy a gyermekek túlnyomó része szerzett már online olyan negatív szexuális tapasztalatokat, amelyekről védve kellett volna lenniük; például a fiúk 40%-a és a lányok 80%-a rendszeresen nyomás alá került, hogy saját maguk által készített szexuális képeket küldjenek másoknak, és a gyermekek mintegy feléről készítették tudtuk vagy beleegyezésük nélkül szexuális jellegű felvételt mások (Ofsted, 2021). Ezek a számok közel állnak a WeProtect Alliance (URL7), egy gyermekek online szexuális bántalmazása ellen küzdő nemzetközi ügynökség legutóbbi globális veszélyeket értékelő jelentésében szereplő számaihoz, amely szerint a magas jövedelmű angol nyelvű országokban, köztük az Egyesült Királyságban, ötből négy lány és ötből három fiú tapasztalt online szexuális bántalmazást, és a válaszadók 22%-a mondta, hogy gyermekkorukban az engedélyük nélkül terjesztettek róluk saját maguk által készített szexuális tartalmú anyagokat.

Amint az említett kutatásokból látható, a gyermekek online szexuális bántalmazásával kapcsolatos rendőrségi ügyek egyik, fokozódó dilemmákat hordozó szegmense az, hogy hogyan kellene kezelni az eljárások során azokat az

eseteket, amelyekben az illegális, gyermekeket ábrázoló szexuális tartalmakat a kiskorúak saját maguk hozták létre. Az Egyesült Királyságban, a nyugati világ legtöbb országához, így Magyarországhoz hasonlóan is, illegális a gyermekekről készült pornográf jellegű képek, szexuális ábrázolások előállítása, birtoklása vagy terjesztése (Bryce, Robinson & Petherick, 2019). Ez azt jelenti, hogy a saját magukról meztelen vagy részben meztelen képeket készítő, illetve bármilyen más, szexuális cselekmény vizuális ábrázolását megőrkítő gyermekek potenciálisan negatív jogi következményekkel és tetteik kriminalizációjával néznek szembe, függetlenül attól, hogy önként vagy kényszer hatására készítették-e az adott anyagokat.

Az Europol egy friss tanulmánya (Europol, 2020) szerint a gyermekek által saját magukról készített online szexuális bántalmazási tartalmak problémája folyamatosan növekszik és súlyosbodik, és valószínűleg nem fog megszűnni; ráadásul a COVID-19-világjárvány miatt előre nem látható mértékben szélesebb körűvé vált. Amíg 2016-ban az Egyesült Királyságban bejelentett, gyermekeket érintő szexuális bántalmazást ábrázoló képek közül minden ötödik saját készítésű volt (Fisher et al., 2017), addig 2020-ban már a saját készítésű képekből álló esetek tették ki a gyermekek online szexuális bántalmazását ábrázoló anyagok 44%-át, összesen 68 000 esetet, ami 77%-os növekedést jelentett az előző évben bejelentett számadatokhoz képest (URL3). Az Internet Watch Foundation, egy vezető brit online gyermekvédelmi szervezet kutatása arról a szomorú tendenciáról is beszámolt, hogy egyre fiatalabb gyermekeket azonosítottak a felderített vizuális anyagokon, illetve megállapították, hogy a saját magukról szexuális tartalmakat létrehozó áldozatok 80%-a 11–13 éves lány volt, akik többnyire a hálószobájukban vagy más otthoni környezetben tartózkodtak a felvételeken.

Madigan és munkatársai (2018) szisztematikusan megvizsgálták és elemezték a témában írt tudományos publikációk eredményeit, és arra a következtetésre jutottak, hogy a kiskorúak által saját magukról előállított szexuális jellegű tartalmak idővel egyre gyakoribbá váltak, és ez a probléma egyre fiatalabb korban érinti a gyermekeket. Egy amerikai kutatás (URL6) kimutatta, hogy 2020-ban a 9–17 éves gyermekek 17%-a osztott meg online saját magáról, általa létrehozott szexuális bántalmazási tartalmakat, és a legnagyobb éves növekedést a 9–10 éves gyermekeknél figyelték meg, körükben 3%-ról 15%-ra nőtt egy év alatt ez az arány. Amint ezekből a statisztikákból is nyilvánvaló, a gyerekek egyre nagyobb arányban hoznak létre és terjesztenek saját magukról online szexuális tartalmakat, elsősorban közösségi médiaplatformokon, azonnali üzenetküldést vagy élő online közvetítést (streaming) lehetővé tevő szolgáltatások használatával. Ennek tükrében kijelenthető, hogy az ilyen, szexuális tartalmakat

saját magukról létrehozó gyermekek kriminalizálása, különös tekintettel azokra, akik még legálisan részt sem vehetnének szexuális tevékenységekben, nem csak a rendőrség számára okozna kezelhetetlen munkaterhet, de nem lenne sem a gyermekek, sem a társadalom érdeke.

Kihívások a saját készítésű tartalmak vizsgálatában

A gyerekek által saját magukról létrehozott digitális szexuális bántalmazási tartalmakat érintő ügyek gyors és hatékony kivizsgálása, és az okozott kár minimalizálása érdekében a rendőrségnek először is meg kell birkóznia a rendkívül magas gyakoriságból adódó kihívásokkal. Az egyik ajánlott megközelítési mód a nyomásgyakorlásból vagy kényszerből eredő cselekedetek megkülönböztetése lehet azoktól, amikor a serdülő korú gyermekek saját maguk által generált szexuális jellegű tartalmakat osztanak meg egymással, az életkoruknak megfelelő, egészséges és konszenzuson alapuló szexuális magatartás részeként létrehozva, tárolva és terjesztve ezeket. Utóbbi esetben az explicit digitális képek kortársak közötti, önkéntes, kölcsönös hozzájáruláson alapuló megosztása például a fiataikorú, egymással intim kapcsolatban lévő („járom”) párok esetében kétségtelenül rejt kockázatokat, ugyanakkor vitathatatlanul a fiatalok magánélethez, a másokkal való kapcsolatteremtéshez és -tartáshoz való jogainak körébe tartozik. Quayle és Karen (2015) szerint a digitális tartalmak önálló előállításának és terjesztésének képessége a gyermekek szociális világának része, amelyben autonómiájukat, egyéni cselekvőképességüket és a szexuális identitásukkal kapcsolatos döntéseiket gyakorolják. A gyermekek nem aszexuális lények (May-Chahal & Kelly, 2020), és az intim digitális képek előállítása, birtoklása és egymás közötti online megosztása – az ezzel járó kockázatok ellenére – a mindennapi életük részévé válik. Mi több, egy közelmúltban végzett kutatás (URL7) rámutatott, hogy sok fiatal pozitív érzéseket, például kíváncsiságot, izgalmat és boldogságot társít a saját maga által készített szexuális tartalmak kortársak közötti cseréjéhez, amit a digitális életük egyik szerves részeként élnek meg.

Kétségtelen, hogy mindenképpen szükség van a kiskorúak digitális tudatosságának növelésére, a online térhez kapcsolódó sérülékenységekkel, veszélyekkel kapcsolatos megfelelő oktatásukra, például az általuk használt felületek, alkalmazások biztonsági hiányosságairól, digitális eszközeik esetleges feltörhetőségéről, és a vizuális tartalmak kiszivárogtathatóságáról; ennek ellenére az őket megillető jogokat online is ugyanannyira el kell ismerni és tiszteletben kell tartani, mint a fizikai világban. Ez azt is jelenti, hogy senkinek sem érdeke, hogy

a rendőrség erőforrásokat különítsen el olyan ügyek kivizsgálására, amikor szexuális tartalmú digitális anyagokat adekvát pszichológiai fejlődési szakaszban, ítélőképességük⁵ birtokában lévő serdülők, konszenzusos módon állítanak elő és osztanak meg egymással. Ezeket, a gyermekek szexuális kizsákmányolását a gyakorlatban nem jellemző eseteket – ha egyáltalán valakinek, akkor – az oktatási-nevelési intézményeknek, az érintett fiatalok családjainak, esetleg a helyi közösségnek kellene kezelnie. A gyerekek által saját magukról digitálisan készített szexuális bántalmazási tartalmainak magas gyakoriságával kapcsolatos probléma megoldásának egyik eleme lehet a megfelelően különbségtétel a szexualitásukat jogosan felfedező és megélő, illetve a mások által szexuálisan kizsákmányolt gyermekeket érintő esetek között.

Sok esetben a felfedezés és megélés, illetve a kizsákmányolás közötti különbségtétel nehézséget jelenthet a bűnüldöző szervek számára, azért is, mert tagjaik közül sokan nem kaptak megfelelő képzést a gyermekek szexuális bántalmazásának felismerésével és kezelésével kapcsolatban, és potenciálisan kevés ismerettel rendelkezhetnek a gyermekek szexuális fejlődéséről és annak a gyorsan változó digitális környezetben való megnyilvánulásáról (Yar & Steinmetz, 2019; Wager, Myers, & Parkinson, 2021). Kutatások alátámasztották, hogy a gyermekek szexuális bántalmazásának tekintetében a bűnüldözés hatékonyságát befolyásoló jelentős probléma, hogy nincsenek olyan szakképzett nyomozók, akik értik a terület speciális jellemzőit, és kompetensnek érzik magukat a kiskorú érintettekkel és túlélőkkel való kommunikációban, illetve szakszerű támogatásukban (Martellozzo, 2013; Wager et al., 2021), ráadásul jelenleg még szakmai téren is hiányosak a vonatkozó tudományos ismeretek, és hiányoznak az egyértelmű iránymutatások a gyermekkori egészséges digitális intim viselkedésműködésformák és a gyermekek online szexuális bántalmazásának szétválasztása kapcsán (Quayle & Karen, 2015; Wagner et al. 2018; May-Chahal & Kelly, 2020). A fentiek alapján javasolható, hogy amikor kiskorúak szexuális jellegű digitális anyagokat saját magukról, maguk számára hoznak létre és birtokolnak, vagy a létrehozás, birtoklás és megosztás hasonló korú kiskorúak között, hozzájáruláson alapuló egyéni interakciók eredményeként jön létre, ahol a fiatalok között nincs hatalmi egyensúlyhiány, illetve a résztvevők belátják cselekedeteik következményeit és kockázatait, akkor ezeket az eseteket nem célszerű gyermekek elleni online szexuális bántalmazásnak tekinteni.

---

5 „Az ítélőképessége birtokában lévő gyermek: az a kiskorú, aki életkorának és értelmi, érzelmi fejlettségének megfelelően képes [...] az őt érintő tények és döntések lényegi tartalmát megérteni, várható következményeit belátni.” 149/1997. (IX. 10.) Korm. rendelet a gyámhatóságokról, valamint a gyermekvédelmi és gyámügyi eljárásról.

A nyomásgyakorlás különböző esetei a saját készítésű tartalmak kapcsán

A „normális” esetek elkülönítése után fennmaradó probléma az, hogy a gyermekek jelentős hányada kiskorú társaik kényszerítésének hatására, vagy a saját és családjuk nehéz gazdasági helyzete és pénzügyi nyomás miatt készít és oszt meg magáról szexuális jellegű vizuális tartalmakat (Martellozzo et al, 2016; Quayle & Karen, 2015; Ofsted, 2021), ami az elkövetők és indítékaik kivizsgálásának további bonyolultságát eredményezi. Egy brit kutatás (Davidson et al., 2016) kimutatta, hogy az online bántalmazást elszenvedett fiatalokat többnyire kortársak és nem felnőttek bántalmazzák. Ezen felül a gyerekek által saját magukról kortárs nyomásgyakorlásra vagy kényszerítésre létrehozott digitális szexuális bántalmazási tartalmak létrejöhetnek egyébként konszenzusos intim (pár)kapcsolatokon belül is. A nyomásgyakorlás megvalósulhat például a másik fél általi érzelmi manipuláció által („ha szeretsz megteszed” vagy „minden barátom barátnője küldött már ilyet nekik”), vagy mert a fiúk meg akarnak felelni a barátaik heteronormatív elvárásainak, melynek része lehet intim képek („trófeák”) gyűjtése lányokról, vagy saját intim részeikről képek megosztása (például az elterjedt „dickpics”, magyarul péniszfotók küldése fiúk által), vagy mert a fiatalok olyannyira hétköznapiak érzékelik az intim képek, tartalmak kérését és küldését, hogy nem ismerik fel annak káros voltát és esetleges bűncselekményi jellegét (Ofsted, 2021; Ringrose et al., 2021). Amikor a rendőrségnek más kiskorúak mint elkövetők vagy felbújtók ellen kell nyomoznia a gyerekek saját magukról létrehozott online szexuális bántalmazási anyagokat érintő ügyekben, akkor ez szükségszerűen kérdéseket vet fel a káros magatartást tanúsító gyermekek szándékaival, érzelmi és értelmi érettségével, valamint a nem megfelelő viselkedésük következményeinek belátására való képességükkel kapcsolatban, amelyeket a rendőröknek figyelembe kell venniük, és az életkorhoz illeszkedő megfelelő érzékenységgel kell vizsgálniuk.

A gyermekek szintén áldozatul eshetnek a gyermekek saját maguk általi online szexuális bántalmazási tartalmak előállítására egy ritkább típusának is, amelynek célja nem a kortársak közötti megosztás és birtoklás, hanem az anyagi haszon-szerzés. Kutatások igazolják (Gill, 2021; URL1), hogy számos közösségben barátok és fiatal rokonok adnak tanácsokat más gyerekeknek arra vonatkozóan, hogyan lehet saját magukról „piacképes” online szexuális bántalmazási anyagokat előállítani, és pénzt keresni bizonyos online platformokon és anonim fizetési rendszereken keresztül. Az ilyen típusú ügyek gyakoriságának növekedését megkönnyítik az olyan digitális technológiák, mint például a végpontok közötti titkosítás, melyek további kihívásokat és költségeket jelentenek a nyomozások

során. A bűnüldözésben dolgozóknak sokszor a közösségi médiaplatformok birtokában lévő speciális tudásra, eszközökre és felszerelésre van szükségük ahhoz, hogy adatokat nyerjenek ki az üzenetküldő szolgáltatások felületeiről, nyomon tudják követni és beazonosítani a kriptovaluta kifizetéseket, és bizonyítékokat tudjanak gyűjteni és jogszerűen tárolni az élő online közvetítést lehetővé tevő platformokon létrehozott és terjesztett gyermekeket érintő online szexuális bántalmazási ügyek kapcsán ([URL1](#)).

Az olyan élő streaming platformok, mint az Omegle, a COVID–19-járvány idején hatalmas népszerűsége tettek szert a gyermekek körében, és a jelentések szerint a gyermekek a társaik által készített pornográf tartalmaknak voltak kitéve ([URL5](#)). Ezekhez az oldalakhoz könnyű hozzáférni, tipikusan hiányoznak az olyan beépített biztonsági funkciók, mint a megfelelő életkor ellenőrzési rendszer, vagy a tartalmak rendszeres szűrése és moderálása, ezért egy „ideális” környezet biztosításával hozzájárulnak a gyermekek saját magukról készített és megosztott online szexuális gyermekbántalmazási tartalmainak napi szintű létrehozásához és terjesztéséhez. Martellozzo és Bradbury (2021) rámutattak, hogy az olyan előfizetéses rendszerben működő közösségi médiaplatformok, mint például a COVID–19 alatt rendkívüli népszerűséget szerzett OnlyFans, teret biztosítanak a felhasználóknak – köztük kiskorúaknak is –, hogy saját készítésű tartalmakat forgalmazzanak, és így a megfelelő biztonsági rendszerek alkalmazásának hiányával arra ösztönözték a kiszolgáltatottabb gyermekeket, hogy anyagi haszonszerzés céljából saját maguk állítsanak elő és áruljanak szexuális jellegű tartalmakat online.

bizonyítékok megszerzésén kívül számos más okból is bonyolult az olyan esetek kivizsgálása, amikor a gyermekek pénzügyi okokból saját magukról online szexuális bántalmazási tartalmakat hoznak létre különböző felületeken. Például a gyermekek online tevékenységei – különösen, ha újonnan megjelenő, a felnőttek számára nagyrészt ismeretlen felületeket, technológiákat használnak – észrevétlenek maradhatnak, és ezért a gondviselőik nem észlelik, és nem tudják jelenteni a felmerülő eseteket. Ha más, a felületeket és technológiákat jobban ismerő és használó fiatalok észreveszik a problémás eseteket, akkor is tanácstalanok lehetnek azzal kapcsolatban, hogy hol és hogyan kell jelenteni a nem kívánatos vagy káros tartalmakat, vagy – ahogy már említve volt egy korábban idézett kutatás kapcsán (Davidson et al., 2016) – a gyerekek általában nem tudják megérteni és követni az oldalak biztonsági eljárási folyamatait és jelentési mechanizmusait. A felhasználóbarát jelentési funkciók és általában az előretervezetten biztonságos felhasználói design (safety-by-design) hiánya kevésbé meglepő, ha a forprofit cégek érdekeit vizsgáljuk. Az olyan vállalkozások, mint az Omegle és az OnlyFans – hasonlóan a gyerekek

körében már régebben nagy népszerűséget szerzett TikTokhoz vagy Instagramhoz – akkor növekednek és termelnek profitot, ha több tartalmat osztanak meg és generálnak a felületeiken. Gazdagságot és népszerűséget is ígérve vonzanak magukhoz felhasználókat, köztük sok kiskorút, és szolgáltatásaikért jelentős százalékot tartanak meg maguknak a megtermelt tartalmak után járó bevételből és a felületeken értékesített hirdetések keresztlül, függetlenül attól, hogy a létrehozott tartalmak károsak vagy illegálisak-e, amely tartalmakért tagadják a felelősséget (Meggyesfalvi, 2021). Az Egyesült Királyságban az online biztonságot előmozdítani és szabályozni kívánó törvényjavaslat kapcsán jelenleg is vita tárgyát képezi, hogy mely szereplőknek mekkora jogi felelősséget kell vállalniuk az online térben található káros és illegális tartalmak ellenőrzéséért, beleértve a közösségi médiavállalatokat is, amelyek jelenlegi gyakorlata lehetővé teszi, és bizonyos mértékig elő is segíti a gyermekek online szexuális kizsákmányolását (Meggyesfalvi, 2021).

Kétségtelen, hogy a bűnüldöző szervezeteknek továbbra is meghatározó szerepe kell legyen a gyermekek védelmében az interneten is, a gyermeket érintő online szexuális bántalmazás megelőzésében és az esetek kivizsgálásában, beleértve azokat az eseteket is, amikor a gyermekek kortársaik nyomására vagy gazdasági okokból saját magukról készítenek és osztanak meg online szexuális gyermekbántalmazási tartalmakat. Ugyanakkor belátható, hogy a bűnüldöző szervek egyedül nem lesznek képesek kezelni azokat a sokrétű kihívásokat, amelyek a gyermekeket a digitális térben érintő nemi élet szabadsága és a nemi erkölcs elleni bűncselekmények jelentenek a társadalom és különösen a kiskorúak számára. Világos iránymutatásokra lesz szükségük ahhoz, hogy különbséget tegyenek a gyermekek káros és egészséges online szexuális viselkedésformái között, és segítségre szorulnak abban is, hogy megelőzhető legyen a gyermekek áldozattá válása, és az elkövetők relatív büntetlensége. A rendőrségnek a gyermekek online térben megvalósuló védelme érdekében a társadalmi és technológiai változásokra való reagálás helyett proaktívabbá kell válnia, átlátni a gyermekek internethasználatával összefüggő jelenségeket és jogokat, továbbá együtt kell működnie a közösségi médiavállalatokkal és általában a forprofit szektorral, amelyek több erőforrással, tudással és rálátással rendelkeznek az online tartalmak hatékony szabályozására, ellenőrzésére és moderálására (Davidson et al., 2016). A rendőrség előtt számos kihívás, feladat és fejlődési lehetőség áll, és szükséges, hogy ebben az összes érdekelt fél közös erőfeszítéssel támogatást nyújtson számukra annak érdekében, hogy a károk csökkenhessenek, és a gyermekek online biztonsága és védelme teljes körűvé válhasson.

Következtetések

Az online világ továbbra is számos pozitív lehetőséget biztosít a gyermekek és fiatalok számára a kapcsolódásra, a játékra, a tanulásra csakúgy, ahogy az ismeretre, a szexualitás felfedezésére, megértésére és megélésére. Ugyanakkor arra is adottak a lehetőségek, hogy rosszindulatú személyek és szervezett bűnelkövetői hálózatok egyaránt kihasználják az internet bűnelkövetést megkönnyítő jellemzőit, az online biztonság technológiai és szabályozási hiányosságait, és a bűnüldözés nehézségeit az online szexuális gyermekbántalmazási esetek kezelése kapcsán. A bűnügyek hatékony felderítése és kivizsgálása, illetve az áldozatok védelme és megsegítése érdekében az online szexuális gyermekbántalmazás különböző megnyilvánulási formáinak megértése elengedhetetlen a rend- és gyermekvédelmi szervek számára. A kiskorúak megfelelőbb védelme érdekében különbséget kell tenniük a serdülők egészséges és káros online szexuális magatartása között, hogy az erőforrásokat hatékonyan tudják priorizálni, és akkor avatkozzanak bele, amikor ez indokolt, így elkerülve a gyermekek szükségtelen kriminalizálását. A gyermekek fokozódó internethasználatával kapcsolatos számos kihívást – beleértve a saját magukról készített szexuális jellegű digitális tartalmak létrehozásának összetett jelenségét – akkor lehet adekvátan kezelni, ha az illetékesek ezeket a kihívásokat olyan tágabb összefüggésekben értelmezik, mint a kortársak közötti online kapcsolatok szerepe a gyermekek életében, a technológiai fejlődés hatásai, vagy a bezártság, magány és az anyagi nélkülözés befolyása a gyermekekre.

Leegyszerűsítést kínálhat az online szexuális ragadozók, a profitra fókuszáló vállalatok, az inkompetens hatóságok és a hozzá nem értő bűnüldöző szervek, az oktatási intézmények és a szülők hibáztatása a gyermekek védelmének elmulasztásáért, vagy akár maguk a gyermekek bűnözőnek tekintése, amiért felelőtlenül viselkednek a digitális térben. Megállapítható azonban, hogy a gyermekek által saját magukról, kényszer hatására készített, szexuális tartalmú digitális anyagok vizsgálata kihívásainak kezelése nehéz és összetett, erőforrás-igényes, és gyakran hiányozhatnak az egyértelműen beazonosítható elkövetők, felelősök. A rendőrségi nyomozások kihívásaival való szembenézéshez, és így végső soron a gyermekek online biztonságának biztosításához valamennyi érdekelt félnek együtt kell működnie, hogy hozzájáruljanak a következetes és a valós életre reflektáló jogszabályok, egyértelmű iránymutatók, hatékony képzési programok, valamint jól elosztott emberi és pénzügyi erőforrások kialakításához.

Felhasznált irodalom

- Bryce, I., Robinson, Y. & Petherick, W. (2019). *Child abuse and neglect: forensic issues in evidence, impact and management*. Academic Press, an imprint of Elsevier.
- Davidson, J., DeMarco, J., Bifulco, A., Bogaerts, S., Caretti, V., Aiken, M., Chevers, C., Corbari, E., Scally, M., Schimmenti, A. & Puccia, A. (2016). *Enhancing police and industry practice*. Middlesex University.
- Europol (2020). *Exploiting isolation: offenders and victims of online child sexual abuse during the COVID-19 pandemic*. https://www.europol.europa.eu/sites/default/files/documents/europol_covid_report-cse_jun2020v.3_0.pdf
- Fisher, C., Goldsmith, A., Hurcombe, R. & Soares, C. (2017). *The impacts of child sexual abuse: A rapid evidence assessment*. Independent Inquiry into Child Sex Abuse.
- Gill, M. (2021). Online Child Sexual Exploitation in the Philippines: Moving beyond the current discourse and approach. *Anti-Trafficking Review*, (16), 150–155. <https://doi.org/10.14197/atr.2012211610>
- Martellozzo, E. (2013) *Online Child Sexual Abuse: Grooming, Policing and Child Protection in a Multi-Media World*. Taylor and Francis.
- Martellozzo, E., Monaghan, A., Adler, J., Leyva, R., Davidson, J. & Horvath, M. (2016). "I wasn't sure it was normal to watch it..." *A quantitative and qualitative examination of the impact of online pornography on the values, attitudes, beliefs and behaviours of children and young people*. Middlesex University. <http://dx.doi.org/10.6084/m9.figshare.3382393>
- Martellozzo, E. & Bradbury, P. (2021, August 11). How the pandemic has made young people more vulnerable to risky online sexual trade. *Blogs LSE*.
- Madigan, S., Ly, A., Rash, C., Van Ouytsel, J. & Temple, J. (2018). Prevalence of multiple forms of sexting behavior among youth: A systematic review and meta-analysis. *JAMA Pediatrics*, 172(4), 327–335. <https://doi.org/10.1001/jamapediatrics.2017.5314>
- May-Chahal, C. & Kelly, E. (2020). *Online Child Sexual Victimisation*. 1st ed. Policy Press.
- Meggyesfalvi, B. (2021). Policing harmful content on social media platforms. *Belügyi Szemle*, 69(6SI), 26–38. <https://doi.org/10.38146/BSZ.SPEC.2021.6.2>
- Quayle, E. & Karen, C. (2015). The role of child sexual abuse images in coercive and non-coercive relationships with adolescents: A thematic review of the literature. *Child & Youth Services*, 36(4), 312–328. <http://dx.doi.org/10.1080/0145935X.2015.1092840>
- Ringrose, J., Regehr, K. & Whitehead, S. (2021). Teen Girls' Experiences Negotiating the Ubiquitous Dick Pic: Sexual Double Standards and the Normalization of Image Based Sexual Harassment. *Sex roles*, 85(9-10), 558–576. <https://doi.org/10.1007/s11199-021-01236-3>
- Wager, N., Gallagher, B., Armitage, R., Rogerson, M., Christmann, K., Parkinson, S., Reeves, C., Ioannou, M. & Synnott, J. (2018). *Rapid Evidence Assessment: Quantifying Online Facilitated Child Sexual Abuse: Report for the Independent Inquiry into Child Sexual Abuse*. Home Office.

Wager, N., Myers, A. & Parkinson, D. (2021). *Police disruption of child sexual abuse: Findings from a national survey of frontline personnel and strategic leads for safeguarding*. Independent Inquiry into Child Sexual Abuse.

Yar, M. & Steinmetz, K. F. (2019) *Cybercrime and society*. Sage Publications.

A cikkben található online hivatkozások

URL1: *Internet Organised Crime Threat Assessment (IOCTA) 2021*. <https://www.europol.europa.eu/publications-events/main-reports/internet-organised-crime-threat-assessment-iocta-2021>

URL2: *Tackling Child Sexual Abuse Strategy*. <https://www.gov.uk/government/publications/tackling-child-sexual-abuse-strategy>

URL3: *IWF Annual Report 2020 – Face the Facts*. <https://www.iwf.org.uk/about-us/who-we-are/annual-report-2020/>

URL4: *What is online child sexual abuse*. <https://www.nationalcrimeagency.gov.uk/what-we-do/crime-threats/child-sexual-abuse-and-exploitation>

URL5: *OmegleChildren expose themselves on video chat site*. <https://www.bbc.com/news/technology-56085499>

URL6: *Understanding sexually explicit images self-produced by children*. <https://www.thorn.org/blog/thorn-research-understanding-sexually-explicit-images-self-produced-by-children/>

URL7: *Estimates of childhood exposure to online sexual harms and their risk factors*. <https://www.weprotect.org/economist-impact-global-survey/>

A cikk APA szabály szerinti hivatkozása

Meggyesfalvi B. (2024). A gyermekek által saját magukról készített online szexuális bántalmazást ábrázoló tartalmak vizsgálatával kapcsolatos kihívások. *Belügyi Szemle*, 72(2), 227–242. <https://doi.org/10.38146/BSZ.SPEC.2023.2.3>

Nyilatkozatok

Összeférhetlenség

A szerző nem jelentett összeférhetlenséget.

Finanszírozás

A szerző nem kapott pénzügyi támogatást a kutatáshoz, a szerzőséghez és/vagy a cikk publikálásához.

Etikai nyilatkozat

Jelen cikkhez nem kapcsolódik adatkészlet.

Nyílt hozzáférésről szóló tájékoztatás

Jelen cikk a Creative Commons Attribution 4.0 International License (CC BY NC-ND 2.0) (<https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/2.0/>) feltételei szerint publikált Open Access közlemény, melynek szellemében a cikk bármilyen médiumban szabadon felhasználható, megosztható és újraközölhető, feltéve, hogy az eredeti szerző és a közlés helye, illetve a CC License linkje feltüntetésre kerülnek.

Levelező szerző

A cikk levelező szerzője Meggyesfalvi Boglárka, aki a meggyesfalvi.b@gmail.com e-mail címen érhető el.

Köszönetnyilvánítás

Köszönettel tartozom dr. Mia Scally egyetemi oktatónak (Middlesex University) a tanulmány megírásában nyújtott szakmai támogatásáért.